

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010553
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6417010553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní obžalovaného Q. B. a poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava, zastúpenej splnomocnencom JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/139/2017 zo dňa 07.03.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/139/2017 zo dňa 07.03.2018 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o náhrade škody.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného Q. B., nar. XX.XX.XXXX podľa § 222 ods. 5, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3, § 41 ods. 3 Tr. zák. k spoločnému trestu odňatia slobody na 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30.07.2009 sp. zn. 1T/45/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 28.04.2010 sp. zn. 3To/121/2010, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, k § 221 ods.1, písm. a) Tr. zák. bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zrušuje sa aj skorší výrok o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť Slovenskej sporiteľni, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00151653, škodu vo výške 2.415 564,51 Eur.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Q. B. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 5 písm. a) Tr. zák. spáchaného v bodoch 1/, 2/ a 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný Q. B. spolu s obvinenými Q. M., W. X., M. S. a B. W.: od začiatku mája 2005 do 26.5.2005 v A. M. a inde, sa najprv obvinený B. W. ako súkromný podnikateľ za prítomnosti obžalovaného Q. B.

dohodol s obžalovaným Q. M., že mu vybaví úver za 20% províziu, na základe čoho obvinený Q. B. a obvinený M. S. zabezpečili falošné účtovné a daňové doklady, podnikateľský zámer ako aj nehnuteľnosť, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie podnikateľského úveru, znalecký posudok a falošný list vlastníctva na túto nehnuteľnosť i napriek tomu, že ju nikdy na tento účel nemienili kúpiť a potom sa spolu s obvineným W. X. zúčastňovali jednaní s pracovníkmi Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, najmä s J.. D. W., za účelom podpísania zmluvy o úvere pre žiadateľa úveru B. W. - SP B. A. M., okrem toho obvinený M. S. na svojom počítači v A. M. vyhotovil falošné priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2005, výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch k 31.12.2005, po skompletizovaní podkladov bola dňa 26.5.2005 uzavretá a podpísaná zmluva o úvere číslo XXX/P./XX v budove Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a podnikateľským subjektom B. W. - SP B. A. M. ako dlžníkom, ktorý pred podpisom úverovej zmluvy o falošných dokladoch vedel, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 15.000.000,-Sk, z toho vo forme kontokorentného úveru v sume 8.000.000,- Sk a splátkového úveru v sume 7.000.000,- Sk, obvinený B. W., tieto úvery postupne v roku 2005 vyčerpal, nesplácal riadne svoje záväzky v zmysle úverovej zmluvy a finančné prostriedky si obžalovaný Q. B., obvinený Q. M., obvinený W. X. a obvinený B. W. nezisteným spôsobom rozdelili, čím spôsobili Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, podvodným vylákaním kontokorentného úveru číslo XXXXXXXXXXXX, škodu vo výške 9 566 931,50-Sk a vylákaním splátkového úveru číslo XXXXXXXXXXXX, škodu vo výške 7 148 163,30-Sk,

2. obžalovaný Q. B. spolu s obvinenými Q. M., W. X., M. S. a W. M.: od mája 2005 do 8.2.2006 v A. M. a inde, po vzájomnej dohode v úmysle získať podvodným konaním úver, obvinený Q. M. a obvinený W. X. zabezpečili falošné účtovné a daňové doklady a výpisy z listov vlastníctva, zúčastnili sa v A. jednania s pracovníkmi Slovenskej sporiteľne a.s., najmä s J.. D. W., obvinený Q. M. zabezpečil ako konateľa firmy Lipttunist s.r.o. M. A., obvineného W. M. a obžalovaný Q. B. zabezpečil nehnuteľnosť v A. M., ktorá mala byť predmetom kúpy, avšak nemali úmysel ju z úveru kúpiť a obvinený M. S. na svojom počítači v A. M. vyhotovil podnikateľský zámer a falošné výpisy z listov vlastníctva číslo XXXX a číslo XXXX kat. územia A. M., ktoré mali byť predmetom záložného práva, zabezpečili vypracovanie znaleckého posudku a po skompletizovaní podkladov dňa 10.10.2005 bola podpísaná v A. zmluva o úvere číslo XXX/P./XX medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a podnikateľským subjektom Lipttunist s.r.o. Štiavnické Bane, za ktorý zmluvu a 4 dodatky podpisoval obvinený W. M. ako konateľ, ktorý mal vedomosť o falošných dokladoch, pričom posledný dodatok bol podpísaný 7.2.2006 s celkovým úverovým rámcom 20.000.000,- Sk, ktorý bol celý vyčerpaný dňa 8.2.2006, pričom obvinený Q. B., obvinený Q. M. a obvinený W. X. si ich nezisteným spôsobom rozdelili a úver podľa zmluvných podmienok nesplácali, čím spôsobili Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava na podvodne vylákanom kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, škodu vo výške 5 734 494,30-Sk, v splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 8 655 210,80-Sk, v splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 5 530 656,30-Sk a na splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 2 648 520,10-Sk,

3. obžalovaný Q. B., v marci roku 2005 v A. M. oslovil Q. S. s tým, že mu vie za 20% províziu zabezpečiť úver, sprostredkovať a zabezpečiť podnikateľský zámer, nehnuteľnosť pre podnikanie ako aj technológiu pre podnikanie s drevom, s čím Q. S. súhlasil, potom bez jeho vedomia zabezpečil falošné výpisy z listu vlastníctva číslo XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX Katastrálneho územia A. M., ktoré mal kúpiť Q. S. mali byť predmetom záložného práva na zabezpečenie úveru, následne sprostredkoval stretnutie s pracovníkmi Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, najmä s J.. D. W. a na základe takýchto podkladov bola dňa 30.9.2005 v A. podpísaná zmluva o úvere číslo XXX/P./XX medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a podnikateľským subjektom Q. S. A. M. ako dlžníkom, ktorý o falošných dokladoch nevedel, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 17.000.000,- Sk, ktorý bol od 30.9.2005 do konca novembra 2005 vyčerpaný, pričom Q. S. peniaze odovzdal obžalovanému Q. B. na nákup nehnuteľností a technológie, k čomu však nedošlo a tieto peniaze minul na nezistený účel, úver potom nebol splácaný podľa zmluvných podmienok, čím spôsobil Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, na podvodne vylákanom kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 9 558 854,70-Sk, na splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 2 246 563,70-Sk a na splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 7 150 920,71-Sk,

4. obžalovaný Q. B., v priebehu mesiaca marec 2006 v A. M., oslovil Q. K. s tým, že mu vie za 20% províziu zabezpečiť podnikateľský úver, sprostredkovať a zabezpečiť vypracovanie podnikateľského

zámeru, zabezpečiť nehnuteľnosť pre účely podnikania ako aj technológie k podnikaniu s drevom, s čím Q. K. aj súhlasil, potom bez jeho vedomia zabezpečil falošné daňové priznania s prílohami, falošné výpisy z listu vlastníctva číslo XXXXm, XXXX a XXXX katastrálneho územia A. M., ktoré mal kúpiť Q. K. a mali byť predmetom záložného práva na zabezpečenie úveru, následne sprostredkoval stretnutie s pracovníkmi Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, najmä s J. D. W., za účelom podpísania zmluvy o úvere pre podnikateľský subjekt Q. K. A. A., ktorá bola podpísaná v N. dňa 14.9.2006, pod číslom XXX/P./XX medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a podnikateľským subjektom Q. K. A. A. ako dlžníkom, ktorý o falošných dokladoch nevedel, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 12.000.000,- Sk, z toho vo forme kontokorentného úveru 3.000.000,- Sk, z ktorého 2.10.2006 čerpal v pobočke Slovenskej sporiteľne Zvolen 2 700 000,-Sk a splátkového úveru 9.000.000,- Sk, ktorý čerpal do 13.10.2006 v pobočke Slovenskej sporiteľne Zvolen, Q. K. tieto peniaze odovzdal postupne obžalovanému Q. B. s tým, že tento za ne kúpi nehnuteľnosť a technológiu, k čomu však nedošlo a peniaze minul nezisteným spôsobom, pričom však úver nebol splácaný podľa zmluvných podmienok, čím spôsobil Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava na podvodne vylákanom kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 3 164 141,10-Sk a na splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX škodu vo výške 9 367 601,80-Sk.

5. Pri viazanosti skutkovými zisteniami zo zrušeného rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 30.07.2009 sp. zn. 1T 45/2009 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.04.2010 sp. zn. 3To 121/2010 obžalovaný Q. B. ako jediný spoločník ARTROCK, s.r.o. so sídlom Banská Štiavnica, ktorý mal od jediného konateľa spoločnosti ARTROCK, s.r.o. obžalovaného D. B. splnomocnenie na vybavenie úveru, doposiaľ nezisteným spôsobom vo februári roku 2006 v Bratislave, predložil za spoločnosť ARTROCK, s.r.o. so sídlom Banská Štiavnica, Drevená č. 1, IČO: 36 050 580 falošné daňové doklady - daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2003, 2004, súvahy za roky 2003, 2004, výkazy ziskov a strát za roky 2003 a 2004 s odtlačkami pečiatky Daňového úradu Banská Štiavnica, sfalšovaný výpis z listu vlastníctva č. XXX katastrálneho územia K. s odtlačkom pečiatky Správa katastra Zvolen, s uvedením vlastníka spoločnosť ARTROCK, s.r.o. a v časti C: farchy zapísaným záložným právom v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. a takto pozmenené doklady predložil ako pravé v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie úveru, na základe čoho bola dňa 22.2.2006 uzavretá Zmluva o úvere č. XX/P./XXX medzi veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava, Suché Mýto č. 4 a dlžníkom a súčasne žiadateľom o úver podnikateľským subjektom ARTROCK, s.r.o. v zastúpení jediného konateľa spoločnosti D. B., ktorý pred podpisom tejto úverovej zmluvy z pozície postavenia v spoločnosti o týchto banke predložených, sfalšovaných dokladoch a o stave hospodárenia v spoločnosti mal a mohol vedieť, tieto predložené doklady neskontroloval, hoci obchodnú spoločnosť ARTROCK, s.r.o. priamo ako konateľ zaviazal na plnenie z tejto úverovej zmluvy, pričom predmetom tejto zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru v sume 5.000.000,- Sk a splátkového úveru v sume 10 000 000,- Sk, pričom obžalovaný D. B. ako dlžník a obžalovaný Q. B. ako prístupujúci dlžník k tejto úverovej zmluve, nemali v úmysle splácať tento úver, finančné prostriedky z celého úveru postupne obaja vybrali na rôznych miestach v priebehu roku 2006, svoje záväzky riadne nesplácali a finančné prostriedky z poskytnutého úveru použili nezisteným spôsobom, čím Slovenskej sporiteľni, a.s., IČO: 00 151 653 vznikla škoda vo výške 19 808 774,39,- Sk (657 530,85 EUR).

Bol za to odsúdený podľa § 222 ods. 5, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, 3, § 41 ods. 3 Tr. zák. k spoločnému trestu odňatia slobody na 12 rokov.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30.07.2009 sp. zn. 1T/45/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 28.04.2010 sp. zn. 3To/121/2010, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 ods. 1, 5 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov a pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, skorší výrok o vine, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v určených lehotách jedenkrát mesačne na príslušnom Obvodnom oddelení Policajného zboru, v obvode ktorého bude mať obžalovaný bydlisko.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, Tomášikova 48, škodu vo výške 1.897.485,32 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený Q. S. odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaný a tiež poškodený. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal odvolanie voči výške trestu a spôsobe jeho výkonu. Uvádza, že podľa jeho názoru výška uloženého trestu na 12 rokov je v danom prípade neprimerane vysoká, keďže sa k trestnej činnosti priznal, jeho spáchanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestného činu. Všetky predchádzajúce odsúdenia sú spojené s účinkom zahľadania odsúdenia. V pôvodnom rozsudku, ktorý bol v danom prípade zrušený, bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 10 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z uloženého trestu vykonal bezmála 5 rokov a doterajší výkon trestu pôsobil na neho dostatočne. V najmiernejších podmienkach výkonu trestu pracuje, bol opakovane disciplinárne odmenený a môže tak hrať určené výživné. Poukazuje tiež, že žiadal, aby bol vylúčený na samostatné konanie z dôvodu, aby sa vec voči nemu čo najskôr ukončila. Poukazuje aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, kde dĺžka konania presahujúca 6 rokov sa považuje za výnimočnú. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil trest odňatia slobody a uložil mu trest na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 10 rokov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Splnomocnenec poškodeného Slovenskej sporiteľne, a.s. - JUDr. Stanislav Jakubčík v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu o výške škody v sume 1.892.485,32 Eur pokladá za nesprávne. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je výška škody súčasťou popisu skutku vo výroku rozsudku. Dáva do pozornosti uznesenie, ktorým prvostupňový súd vylúčil trestnú vec obžalovaného na samostatné konanie, pričom sa zmenila spisová značka. Poukazuje tiež na to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. prostredníctvom povereného pracovníka sa opätovne pred skončením vyšetrovania po podaní obžaloby vyjadrila k uplatnenému nároku na náhradu škody. Poškodený sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody, kde si žiadal nahradiť spôsobenú škodu vrátane ušlého zisku v podobe úrokov a poplatkov v bode 1/ v čiastke 15.607.653,42 Sk, v bode 2/ škodu vo výške 23.828.551,33 Sk, v bode 3/ a 4/ škodu vo výške 33.335.091,56 Sk, teda spolu 72.771.296,31 Sk, čo je v prepočte 2.415.564,51 Eur. Uvádzal, že takto upraveného návrhu sa poškodený pridržiaval na viacerých hlavných pojednávaniach, kde aj na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2018 je uvedené, že poškodený sa pridržiava svojho návrhu z 11.12.2007. Uvádza tiež, že obžalovaný B. sa napokon k skutku, ako i k škode priznal, škoda bola riadne vyčíslená a uplatnená.

V zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. a contrario má byť nepriznanie náhrady škody len výnimočné. Podľa názoru odvolateľa krajský súd môže rozhodnúť sám. Poškodený pripúšťa, že vzhľadom na jednoznačnosť trestného konania vo vzťahu ku škode mohlo dôjsť k písárskej chybe pri vyhotovení prvostupňového rozsudku. Pritom táto písárska chyba by sa mala napraviť. Splnomocnenec poškodeného uviedol, že poškodenému je zrejmé, že vymáhanie dlhu bude nereálne a ráta aj s odpisom dlhu, ale v prípade odkázania na civilné konanie by vznikli poškodenému ďalšie výdavky. Navrhoval, aby Okresný súd Žiar nad Hronom vydal osobitné uznesenie, ktorým škodu opraví, alternatívne navrhoval, aby odvolací súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 2.415.564,51 Eur.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného i poškodeného majú opodstatnenie.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný Q. B. po vylúčení jeho vecí na samostatné konanie urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo žalovanej trestnej činnosti a súd jeho vyhlásenie prijal. Vykonal preto dokazovanie len vo vzťahu k trestu a k náhrade škody.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného vo vzťahu k výške trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody u obžalovaného je možné znížiť a je možné upraviť i spôsob výkonu tohto trestu.

Obžalovanému bol ukladaný spoločný trest pri viazanosti skutkovými zisteniami vo vzťahu ku skutku v bode 5/ mu bolo možné uložiť trest v rozmedzí 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Predchádzajúcim rozsudkom, ktorý bol v danom prípade zrušený vo výroku o vine a trestu, bol obžalovaný odsúdený k trestu odňatia slobody na 10 rokov a s použitím korekčného ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. por. bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Voči obžalovanému počas výkonu trestu neboli vznesené žiadne negatívne pripomienky a správaním preukázal, že tento najmiernejší spôsob výkonu trestu je spôsobilý lepšie zabezpečiť jeho nápravu, ako spôsob výkonu trestu v prísnejších podmienkach. Obžalovaný tým, že vo výkone trestu pracuje, navyše môže plniť aj vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Krajský súd zobral v úvahu i priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a zobral tiež v úvahu odstup času od spáchania trestnej činnosti, od ktorej uplynulo viac ako 12 rokov. Obžaloba bola na obžalovaného podaná v roku 2007.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest nesmie byť miernejší ako predchádzajúci trest. Je faktom, že obžalovaný bol uznaný vinným z ďalších čiastkových útokov, pričom sa právna kvalifikácia nemenila, navýšila sa však výška škody, ktorá je jedným z hľadísk určujúcich závažnosť trestného činu. Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd vzhľadom na to, že obžalovaný po tom, čo bol uznaný vinným z ďalších čiastkových konaní, ktorými spôsobil najzávažnejšiu časť škody, po zrušení výroku o treste a spôsobe jeho výkonu uložil obžalovanému trest miernejší, a to trest odňatia slobody na 11 rokov, ktorý zodpovedá kritériám pre ukladanie trestu. Pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný doterajším výkonom trestu v týchto najmiernejších podmienkach preukázal, že jeho prevýchova bude lepšie zabezpečená v týchto miernejších podmienkach, napriek tomu, že obžalovaný je postihnutý za obzvlášť závažný zločin, kde je možné páchatel'a zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Krajský súd sa stotožnil aj s odvolacími námietkami splnomocnenca poškodeného. V zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného Q. B. (ktorý sa mal trestnej činnosti dopustiť aj s inými spolupáchateľmi, voči ktorým sa vedie trestné stíhanie) k náhrade škody, ktorú poškodená strana preukázala a doložila vo výške 2.415.564,51 Eur.

O uplatnenom nároku nemal krajský súd pochybnosti, pričom poškodený si započítal do škody aj ujmu na zisku v podobe úrokov a napokon aj súdne poplatky.

Podľa § 124 ods. 1, 2 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie najmä ujma na majetku a ujma na zisku, na ktorý by mal poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery nárok alebo ktorý by mohol dosiahnuť.

Krajský súd preto zrušil výrok o škode a sám rozhodol tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému Slovenskej sporiteľni a.s. škodu vo výške 2.415.564,51 Eur.

Okresný súd však bude musieť vyhotoviť opravné uznesenie, pretože sa v skutku 1/ a 3/ opakuje to isté číslo kontokorentného úveru s inými sumami, pričom poškodený tieto údaje uvádza na správnu mieru vo svojom podaní zo dňa 11.12.2007 (č. I. 4113).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.